

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Bacău
Biroul Soluționare Contestații**

Str. Dumbrava Roșie
Nr. 1-3, Bacău
Tel : +0234 51 00 15
Fax : +0234 51 00 03

Nr. ____/____

DECIZIA NR. 840/2012

privind soluționarea contestației formulate de SC X, împotriva Deciziei de impunere nr. X, emisă de Activitatea de Inspectie Fiscala Bacău, înregistrată la Direcția generală a finanțelor publice Bacău sub nr. X

Direcția generală a finanțelor publice Bacău a primit spre soluționare de la Activitatea de Inspectie Fiscala Bacău, cu adresa nr. X, contestația formulată de SC X, înregistrată la instituția noastră sub nr. X.

Contestația a fost formulată împotriva deciziei de impunere nr. X, emisă de Activitatea de Inspectie Fiscala Bacău, iar obiectul contestației îl constituie suma de X lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

Contestația a fost depusă în termenul legal, prevăzut de alin. (1) al art. 207 "Termenul de depunere a contestației" din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, (data comunicării actului administrativ fiscal atacat: X, iar data depunerii contestației la sediul AIF Bacău: X).

În îndeplinirea regulilor procedurale, contestația este semnată de domnul X, în calitate de administrator la SC X, și poartă stampila societății, conform art. 206 alin. (1) lit. e) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin contestația formulată, SC X solicită admiterea contestației și anularea măsurilor dispuse prin decizia de impunere nr. X și raportul de inspectie fiscală nr. X, în susținere menționând următoarele:

Petenta critica actele administrative fiscale mentionate, prin care s-a stabilit o taxa pe valoarea adaugata fara drept de deducere in cuantum de X lei, compusa din X sume, dupa cum urmeaza:

1.Pentru suma de X lei reprezentand TVA aferenta serviciilor de turism si cazare de care a beneficiat contribuabilul, nu a fost acordat drept de deducere, intrucat echipa de control a considerat ca nu s-au prezentat documente justificative, (ordine de deplasare, delegatii) care sa confirme realitatea serviciilor prestate in scopul desfasurarii activitatii.

Petenta consemneaza:“In fapt, aratam ca am prezentat documente justificative (pe care le anexam) echipei de control, insa din motive necunoscute noua nu au fost avute in vedere. Urmeaza sa reanalizati situatia luand in considerare si documentele anexate.”

2.Pentru taxa pe valoarea adaugata neadmisa la deducere la control, in suma de X lei aferenta achizitiilor de bunuri, (prize trifazice, furtun aer, cablu conducator) inscrise in factura nr. X, emisa de catre SC X pe motiv ca, pentru aceste bunuri nu exista confirmarea provenientei lor, SC X consemneaza ca: „...Nu exista in legislatie obligatia legala in sarcina cumparatorului de a verifica provenienta bunurilor in speta, cu atat mai mult cu cat, acestea sunt achizitionate in cantitati mari si sunt destinate activitatii de productie. In acest caz, inspectorii au suspendat verificarea si au procedat la efectuarea unui control incrucisat ce a avut ca obiect documente situate temporal in afara perioadei de verificare. Indicarea ca temei de drept a art. 145 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 („dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei”) nu are nici o legatura cu situatia de fapt, cu ceea ce s-a constatat in urma controlului incrucisat, si mai important, nu echivaleaza cu conditionarea subscrisei de a deduce sume, raportat la indeplinirea obligatiilor fiscale ale furnizorilor furnizorului nostru. Legea nu instituie in sarcina noastra obligatia de a verifica daca SC X si furnizorii acesteia, au depus deconturi de TVA si nici alte declaratii in perioada in care au avut loc tranzactiile cu SC X, iar temeiurile de drept in baza carora s-a considerat ca suma de X lei, nu este TVA deductibila nu pot fi aplicate in speta fiind rezultatul unui rationament cu totul eronat.”

Pe cale de consecinta, pentru situatia expusa, petenta solicita admiterea contestatiei.

II. Prin decizia de impunere nr. X, intocmita de organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala Bacau, care are la baza constatările cuprinse in raportul de inspectie fiscala nr. X, la subcapitolul 2.2.1“Rezultatele

solutionarii decontului cu sume negative de taxa pe valoarea adaugata cu optiune de rambursare nr. X, aferent lunii martie X, s-a stabilit urmatoarea situatie:

- TVA solicitata la rambursare - X lei;
- TVA respinsa la rambursare - X lei;
- TVA aprobata la rambursare - X lei.

2.2.2“Motivul de fapt”:

Taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei a fost respinsa la rambursare, motivat de urmatoarele aspecte constatative:

- X lei – TVA dedusa in mod nejustificat de pe factura nr. X reprezentand „fir acrilic dralon”, avand inscise la rubrica beneficiar alta societate comerciala, si anume: SC X;

- X lei– TVA fara drept de deducere aferenta serviciilor de turism si cazare de care a beneficiat contribuabilul (factura nr. X valoare X euro – X lei si factura nr. X valoare X euro – X lei emise de SC X– servicii cazare), pentru care aceasta nu prezinta documente justificative (ordine de deplasare, delegatii), care sa confirme realitatea serviciilor prestate in scopul desfasurarii activitatii;

- X lei – TVA fara drept de deducere aferenta achizitiilor de combustibil destinate autoturismului cu nr. de inmatriculare X(marca X), care nu se incadreaza in exceptiile prevazute la art. 145¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborat cu prevederile pct. 45¹ din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare;

- X lei– TVA fara drept de deducere pentru achizitii de bunuri: prize trifazice, furtun aer, cablu conductor, inscise in factura nr. X, emise de SC X din loc. X, jud. X, bunuri ce provin dintr-un lant de alte 3 (trei) societati din aceeasi localitate, administrate de persoane cu acelasi nume de familie – X, marfuri pentru care nu exista confirmarea provenientei lor si pentru care organele de inspectie fiscala cu competenta teritoriala AIF X, au consemnat existenta de suspiciuni reale, ca operatiunile fac parte dintr-o schema in care realitatea este disimulata, aceste tranzactii avand la baza societati cu un comportament fiscal asimilat societatilor de tip fantoma care participa alaturi de celelalte din lant, la realizarea de operatiuni tip suveica sau carusel si au drept consecinta diminuarea creantei fiscale datorate catre bugetul de stat, de catre ultimul beneficiar al facturilor.

2.2.3 „Temeiul de drept”:

- art. 11, art. 134 alin. (2), art. 140 alin. (1), art. 145 alin. (1) alin. (2) lit. a), art. 145¹ alin. (1), art. 146 alin. (2), art. 157 alin. (1), art. 158 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare;

- pct. 45, pct. 46 alin. (3) din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003;

-art. 6 alin. (1) alin. (2) din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata;
-art. 6 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Luand in considerare sustinerile petentei, constatarile organului de inspectie fiscala, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative aplicabile spetei in cauza, retinem:

SC X are sediul social declarat in Bacau, str. X, nr. X, a fost inregistrata la ORC sub nr. J04/X, are codul unic de inregistrare nr. X, si are ca principal obiect de activitate, conform actului constitutiv al societatii: Denumire CAEN: "X – Cod X.

Raportul de inspectie fiscala nr. X incheiat la SC X, de organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala Bacau, a avut ca obiective:

-verificarea realitatii datelor inscrise in decontul de TVA cu optiune de rambursare, depus la A.F.P Bacau sub nr. X, prin care SC X solicita rambursarea soldului sumei negative TVA aferenta lunii martie X, in suma de X lei;

-verificarea incadrarii in obiectul de activitate cuprins in actul constitutiv al societatii, a operatiunilor efectuate de societate;

-verificarea modului de utilizare a documentelor cu regim special, inregistrarea in evidenta contabila a veniturilor in perioada la care se refera;

-verificarea deducerii TVA de pe documente legale;

-verificarea TVA colectata;

-depunerea in termen a decontului de TVA la organul fiscal teritorial si verificarea concordantei realitatii datelor inscrise in acesta cu datele inregistrate in evidenta contabila.

In urma solutionarii decontului de taxa pe valoarea adaugata nr. X, a rezultat urmatoarea situatie:

- Sold suma negativa TVA solicitata la rambursare X lei;

- Sold suma negativa TVA respinsa la rambursare X lei;

- Sold suma negativa TVA cu drept de rambursare X lei.

1. Cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Bacau, este de a stabili daca in mod legal si corect prin decizia de impunere nr. X, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. X, a fost respinsa la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei.

Analizand documentele care formeaza dosarul cauzei, vis-à-vis de sustinerile petentei si constatarile organului de control, am retinut urmatoarele:

Taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare de catre organele de inspectie fiscala in suma totala de X lei, este compusa din:

a) Suma de X lei– reprezentand TVA aferenta serviciilor de turism si cazare de care a beneficiat petenta (factura nr. X in valoare de X lei si factura nr. X in valoare de X lei, emise de SC X), pentru care nu prezinta documente justificative (ordine de deplasare, delegatii), care sa stea la baza inregistrarilor in evidenta contabila conform art. 6 alin. (1) din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata si ale pct. 1 din Ordinul nr. 3512/2008 privind documentele financiar-contabile.

Prin contestatia formulata, referitor la taxa pe valoarea adaugata neadmisa la deducere in suma de X leiaferenta serviciilor de turism si cazare, petenta sustine ca: *“...am prezentat documente justificative (pe care le anexam) echipei de control, insa din motive necunoscute noua nu au fost avute in vedere. Urmeaza sa reanalizati situatia luand in considerare si documentele anexate ”*, fara insa a preciza felul documentului, numarul, data, emitent, denumirea serviciilor, fiind anexat la dosarul contestatiei doar un document in limba engleza ce poarta inscriptia “X ”

In fapt,

Din analiza documentelor aflate la dosarul contestatiei rezulta ca, SC X nu a depus nici un document care sa ateste realitatea serviciilor de turism si cazare prestate in scopul desfasurarii activitatii, respectiv: ordine de deplasare, delegatii (cerute de altfel de organul de inspectie fiscala in timpul controlului si recunoscute ca inexistente de petenta prin explicatiile scrise din nota explicativa: *„neglijenta in serviciu din partea soferului societatii, nu a prezentat la destinatie, ordinul de deplasare”*), conform prevederilor art. 146 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 46 alin. (3) din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 si art. 64 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

In drept,

Conform art. 6 alin. (1) din Legea contabilitatii nr. 82/1991, cu modificarile si completarile ulterioare, republicata:

“(1)Orice operatiune economico financiara efectuata se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un document care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ.”

In conformitate cu pct. 1 din Ordinul nr. 3512/2008 privind documentele financiar-contabile:

„1. Persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, consemnează operațiunile economico-financiare, în momentul efectuării lor, în documente justificative, pe baza cărora se fac înregistrări în contabilitate (jurnale, fișe și alte documente contabile, după caz).”

Conform art. 146 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin.(1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.”

Potrivit pct. 46 alin. (3) din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

„Justificarea deplasării în interesul serviciului...se face cu documentele prevăzute la alin. (1) însoțite de decontul de deplasare.”

Potrivit art. 64 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată:

„Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.”

Referitor la susținerea petentei din contestația formulată: *“...Aratam ca am prezentat documente justificative (pe care le anexam) echipei de control, însă din motive necunoscute noua nu au fost avute în vedere. Urmează să reanalizăm situația luând în considerare și documentele anexate”*, menționăm următoarele:

- din analiza dosarului contestației rezultă ca, SC X **nu a anexat nici un fel de înscrisuri care să dovedească afirmațiile făcute**, motiv pentru care considerăm afirmația petentei nelegală și nefondată.

- în conformitate cu art. 65 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată:

“Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale”

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

- potrivit prevederilor art. 11 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

„(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”

In consecinta, pentru situatia prezentata si actele normative citate, apreciem ca in mod corect organele de inspectie fiscala au procedat la stabilirea taxei pe valoarea adaugata fara drept de deducere aferenta serviciilor de turism si cazare in suma de X lei, diminuand in acelasi quantum si taxa solicitata la rambursare.

2. Suma de X lei - reprezentand taxa pe valoarea adaugata fara drept de deducere pentru achizitii de bunuri (prize trifazice, furtun aer, cablu conductor) pentru care nu exista confirmarea provenientei lor, inscrise in factura nr. X, emisa de SC X din loc. X, jud. X, care nu indeplineste conditia de document justificativ care sa stea la baza inregistrarilor in evidenta contabila, conform art. 6 alin. (1) din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata si ale pct. 1 din Ordinul nr. 3512/2008 privind documentele financiar-contabile (articole de lege mai sus citate).

Prin contestatia formulata referitor la TVA neadmisa la deducere in suma de X lei, petenta sustine ca: *„...in ceea ce priveste provenienta bunurilor, nu exista in legislatie obligatia legala in sarcina cumparatorului de a verifica provenienta bunurilor, ca inspectorii au suspendat verificarea si au procedat la efectuarea unui control incrucisat ce a avut ca obiect documente situate temporal in afara perioadei de veificare, SC X nefiind conditionata in dreptul de a deduce sume raportat la indeplinirea obligatiilor fiscale ale furnizorilor furnizorului”*,

fara ca petenta sa tina seama de prevederile:

- art. 6 alin. (2) si art. 10 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, care stipuleaza in mod clar ca, **raspunderea pentru realitatea si legalitatea datelor inscrise in facturi revine atat furnizorului cat si beneficiarului:**

art. 6:

“(2) Documentele justificative care stau la baza inregistrarilor in contabilitate angajeaza raspunderea persoanelor care le-au intocmit, vizat si aprobat, precum si a celor care le-au inregistrat in contabilitate, dupa caz.”

art. 10:

„(1) Raspunderea pentru organizarea și conducerea contabilității la persoanele prevăzute la art. 1 revine administratorului, ordonatorului de credite sau altei persoane care are obligația gestionării unității respective” in speta domnului X, in calitate de administrator.”

- iar potrivit art. 156 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare ***persoana impozabila, in speta SC X, avea obligatia sa tina evidente corecte si complete ale tuturor operatiunilor efectuate in desfasurarea activitatii lor economice.***

In fapt,

In timpul inspectiei fiscale din verificarea documentelor de evidenta contabila, prezentate la control s-a constatat o aprovizionare nejustificata de bunuri, efectuate de catre SC X, de la SC X sat X, jud. X CUI X, consemnate in factura X, in valoare totala de X lei, din care taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei.

In vederea clarificarii starii fiscale a tranzactiei comerciale efectuate de petenta cu SC X sat. X, jud. X, s-a solicitat DGFP X – AIF, efectuarea unui control incrucisat, prin intocmirea documentului de solicitare de control incrucisat, inregistrat la AIF Bacau sub nr. X.

Prin adresa nr. X, inregistrata la AIF Bacau sub nr. X D.G.F.P. , se comunica ca marfa vanduta de SC X , in valoare totala de X lei, catre SC X, a fost achizitionata de la SC X (CUI X), contribuabil ce nu a declarat prin (D 394) livrarile efectuate catre SC X, conform prevederilor art. 1 din OMEF nr. 702/2007 privind declararea livrarilor/prestarilor si achizitiilor efectuate pe teritoriul national de persoanele inregistrate in scopuri de TVA.

Intrucat printr-o adresa anterioara nr. X, emisa de AIF X si inregistrata la AIF-DGFP Bacau sub nr. X, se mentioneaza ca raspuns la solicitarea organelor de inspectie fiscala Bacau, urmare a extinderii verificarii asupra furnizorilor precedenti ai SC X din loc. X ca: *„exista suspiciuni reale ca operatiunile fac parte dintr-o schema in care realitatea este disimulata, aceste tranzactii avand la baza societati cu un comportament fiscal asimilat societatilor tip fantoma care participa alaturi de celelalte societati din lant la realizarea de operatiuni tip suveica sau carusel si aceste tranzactii au consecinta diminuarea creantei fiscale datorate catre bugetul de stat de catre ultimul beneficiar al facturilor”*, respectiv SC X, prin majorarea artificiala a TVA-ului de recuperat si implicit solicitat a fi rambursat de la bugetul de stat, organul de inspectie fiscala, neputandu-se edifica asupra provenientei bunurilor.

Organele de inspectie fiscala din cadrul AIF Bacau, si-au intemeiat decizia de neacordare a dreptului de deducere a TVA in suma de X lei aferenta achizitiilor de bunuri, pe prevederile art. 134 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, care are semnificatia dreptului statului de a

pretinde plata taxei la momentul nasterii obligatiei (prin declarare), drept obstructionat, prin nedeclararea de catre furnizorii precedenti a taxei colectate, in timp ce SC X majorand artificial TVA de recuperat si implicit solicitata a fi rambursata de la bugetul de stat, devenind astfel beneficiara unor sume necuvenite rezultata dintr-un lant de tranzactii frauduloase in calitate de ultim beneficiar al facturilor, apreciind ca adecvate incadrarile legale.

In drept,

Conform prevederilor OMEF nr. 702/2007 privind declararea livrarilor/prestarilor si achizitiilor efectuate pe teritoriul national de persoanele inregistrate in scopuri de TVA:

Art. 1:

«Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA în România sunt obligate sa declare toate livrările de bunuri, prestările de servicii și achizițiile de bunuri și servicii realizate, pe teritoriul României, către/de la alte persoane impozabile înregistrate în scopuri de TVA în România, începând cu data de 1 ianuarie 2007. »

Potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

-Art. 134:

„1)Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2)Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3)Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 157 alin. (1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei.”

- Art. 145:

„(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.”

-Art. 157:

„(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.”

-Art. 158:

„(1) Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a decontului și declarațiilor prevăzute la art. 156²-156⁴, la organul fiscal competent, conform prezentului titlu și legislației vamale în vigoare.”

In concluzie, prin prisma adresei AIF X, in care se comunica caracterul fraudulos al tranzactiilor si faptul ca marfa – scriptic – provine de la un operator economic nedeclarant al emiterii facturilor, organele de inspectie fiscala au aplicat corect prevederile legislatiei fiscale consolidate de lipsa calitatii de contribuabil a primului furnizor, stabilind taxa pe valoarea adaugata fara drept de deductie in suma de X lei, aferenta aferenta achizitiilor constand in (prize trifazice, furtun aer, cablu conductor), diminuand in acelasi quantum si taxa solicitata la rambursare

Fata de cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum si prevederile legale în materie aplicabile perioadei verificate, se retine ca SC X nu a respectat conditia esentiala pentru exercitarea dreptului de deductie, si anume legalitatea si realitatea operatiunilor inscrise in documentele justificative, la baza deductiei TVA in suma totala de X lei(X lei+ X lei) au stat documente ce nu indeplinesc conditia de document justificativ, in mod legal organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina SC X, taxa pe valoarea adaugata în sumă totala de X lei, fapt pentru care, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care prevede:

„Prin decizie contestatia va putea fi admisa, in totalitate sau in parte, ori respinsa.“

coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 2137/2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, potrivit caruia:

„11.1. Contestatia poate fi respinsa ca:

a) neintemeiata, în situatia în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestatiei nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

se va respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC X, pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei.

2. Cauza supusa solutionarii este de a stabili daca, Directia generala a finantelor publice Bacau se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei formulata de SC X, pentru taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare in suma X lei, in conditiile in care, desi in preambulul contestatiei petenta contesta suma totala de X lei din care face parte si aceasta suma, nu prezinta motive de fapt si de drept, pentru care intelege sa conteste suma de X lei.

Analizand documentele care formeaza dosarul cauzei, vis-à-vis de sustinerile petentei si constatările organului de inspectie fiscala, am retinut urmatoarele:

In fapt,

Taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare de catre organele de inspectie fiscala in suma totala de X lei, este compusa din:

a) Suma de X lei - reprezentand taxa pe valoarea adaugata fara drept de deducere, aferenta achizitiilor de combustibil din perioada X, destinate autoturismului cu nr. de inmatriculare X (marca X), taxa pentru care nu s-a acordat drept de deducere in perioada decembrie 2011 si 50% din taxa aferenta achizitiilor din carburantul auto inscrisa in bonurile fiscale emise de SC X (conform anexei nr. 4, care face parte integranta din RIF), intrucat nu se incadreaza in exceptiile prevazute la art. 145¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct. 45¹ din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, aprobate prin HG nr. 44/2004.

In drept,

In conformitate cu prevederile art. 145¹ „Limitări speciale ale dreptului de deducere” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

„(1) În cazul vehiculelor rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, se deduce 50% din taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor acestor vehicule si, respectiv, 50% din taxa aferenta achizitiilor de combustibil destinat utilizarii pentru vehiculele care au aceleasi caracteristici, aflate in proprietatea sau in folosinta persoanei impozabile.”

Potrivit pct. 45 din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

„Limitari speciale ale dreptului de deducere.

Nu se va deduce taxa pe valoarea adaugata la achizitia de vehicule rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maxima autorizata care sa nu depaseasca 3.500 kg. si care sa nu aiba mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzand si scaunul soferului.”

b) Suma de X lei - reprezentand taxa pe valoarea adaugata fara drept de deducere din factura fiscala nr. X reprezentand ”fir acrilic dralon” care nu indeplineste conditia de document justificativ, conform art. 6 alin. (1) alin. (2) din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata si ale pct. 1 din Ordinul nr. 3512/2008 privind documentele financiar-contabile (articole de lege mai sus citate), intrucat are inscrisa la rubrica ”Beneficiar” alta societate comerciala, si anume: SC X contrar prevederilor art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare

In drept,

Potrivit art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

„(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile.”

In conformitate cu art. 156 din legea mentionata:

„(1) Persoanele impozabile stabilite in Romania trebuie sa tina evidente corecte si complete ale tuturor operatiunilor efectuate in desfasurarea activitatii lor economice.”

Fata de cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum si prevederile legale în materie aplicabile perioadei verificate, se retine ca SC X nu a respectat conditia esentiala pentru exercitarea dreptului de deducere, si anume legalitatea si realitatea operatiunilor inscrise in documentele justificative, la baza deducerii TVA in suma totala de X lei (X) au stat documente ce nu indeplinesc conditia de document justificativ, in mod legal organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina SC X, taxa pe valoarea adaugata in sumă totala de X lei.

Prin contestatia formulata SC X, contesta TVA in suma totala de X lei, din care face parte si TVA in suma de X lei (X lei), fara a preciza insa in sustinere, **motivele de fapt si de drept**, si nici dovezile pe care se intemeiaza contestatia,

conform prevederilor art. 206 „Forma și conținutul contestației” din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste taxa pe valoarea adăugată în suma de X lei, potrivit pct. 2.5 din Ordinul nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

În drept,

Conform prevederilor art. 206 „Forma și conținutul contestației” din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

“(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:[...]

c) motivele de fapt și de drept.”

d) dovezile pe care se întemeiază.”

Potrivit art. 213” Soluționarea contestației” din aceeași ordonanță:

„(1)În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(5)Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”

Conform art. 217 “Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale” din ordonanța mai sus menționată:

“(1)Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”

Potrivit pct. 2.5 din Ordinul nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Coroborat cu pct. 11.1 din același ordin:

Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării.”

In concluzie, fata de situatia prezentata si prevederile legale mai sus citate, urmeaza sa se respinga contestatia formulata de SC X, pentru acest capat de cerere, ca fiind nemotivata.

Referitor la mentiunea petentei din contestatia formulata: „...temeiurile de drept in baza carora s-a considerat ca suma de X lei, nu este TVA deductibila nu pot fi aplicate in speta, fiind rezultatul unui rationament cu totul eronat...”, precizam ca, SC X a in scris in mod eronat taxa pe valoarea adaugata contestata in suma de X lei, in loc de suma de taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei TVA, suma care a fost stabilita prin decizia de impunere nr. F-BC nr. X, emisa de AIF Bacau.

In consecinta, avand in vedere prevederile art. 6 alin. (1) alin. (2) din Legea contabilitatii nr. 82/1991, cu modificarile si completarile ulterioare, republicata, art. 11 alin. (1), art. 134 alin. (1) alin. (2) alin. (3), art. 145 alin. (1) alin. (2) lit. a), art. 145¹, art. 156, art. 157 alin. (1), art. 158 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 45 din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, pct. 1 din Ordinul nr. 3512/2008 privind documentele financiar-contabile, pct. 2.5, pct. 11.1 lit. a) lit. b) din Ordinul nr. 2137/2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, art. 1 din OMEF nr. 702/2007 privind declararea livrarilor/prestarilor si achizitiilor efectuate pe teritoriul national de persoanele inregistrate in scopuri de TVA, coroborate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. c) lit. d), art. 213 alin. (1) alin. (5) art. 216, art. 217 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se

DECIDE:

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de SC X pentru suma totala suma de X lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare.

1. Respingerea ca nemotivata a contestatiei formulata de SC X pentru suma totala suma de X lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare.

Prezenta decizie poate fi contestata la instanta competenta potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, in termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,